

Справа № 991/7832/24

Провадження 2-а/991/20/24

РІШЕННЯ

Іменем України

05 лютого 2025 року

м.Київ

Вищий антикорупційний суд у складі:

судді-доповідача Мойсака С.М.,

суддів Михайленко В.В., Хамзіна Т.Р.,

за участю:

секретаря судового засідання Яковенко Н.К.,

представників позивача: Серовської Я.М., Петрової Є.С.,

представника відповідача/ третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на боці відповідача ОСОБА_3,

розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу

за позовом Міністерства юстиції України, місцезнаходження: 01001, м. Київ, вул. Городецького, 13, ідентифікаційний код юридичної особи: 00015622, до

ОСОБА_1, який народився ІНФОРМАЦІЯ_1 у м. Волоколамську Московської обл., зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1, громадянина України, громадянина Російської Федерації, РНОКПП: НОМЕР_1,

треті особи, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідача: **ОСОБА_2**, яка народилася ІНФОРМАЦІЯ_2 у м. Москва, останнє відоме місце проживання: АДРЕСА_2, РНОКПП: НОМЕР_2,

Товариство з обмеженою відповідальністю «АМСТЕЛ-СКІ», зареєстровано за адресою: вул. Марійки Підгірянки, буд. 23, м. Івано-Франківськ, Івано-Франківська обл., код ЄДРПОУ: 39064077,

ОСОБА_3, відомі адреси здійснення адвокатської діяльності: АДРЕСА_3 ; АДРЕСА_4,

про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 [статті 4 Закону України «Про санкції»](#),

ВСТАНОВИВ:

1. Суть справи

1.1. До Вищого антикорупційного суду надійшла позовна заява Міністерства юстиції України (далі Позивач) до ОСОБА_1, треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ОСОБА_2, ТОВ «АМСТЕЛ-СКІ», ОСОБА_3, про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#), та стягнення активів у дохід держави.

1.2. Позивач просить:

- застосувати до ОСОБА_1 санкцію, передбачену п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#);

- стягнути в дохід держави активи ОСОБА_1 та активи щодо яких ОСОБА_1 може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження, які визначені у прохальній частині позовної заяви (п. 1-42).

2. Короткий зміст позовних вимог та відзиву, їх обґрунтування

2.1. Позивач у позовній заяві зазначив таке:

2.1.1. Рішенням Ради національної безпеки і оборони від 23.12.2023 «Про застосування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», введеним в дію [Указом Президента України від 23.12.2023 року № 851/2023](#), до ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1 застосовано санкцію у виді блокування активів.

2.1.2. Відповідачем є ОСОБА_1 громадянин України, має громадянство рф. Після початку повномасштабного вторгнення з боку рф, ОСОБА_1 покинув територію України поза пунктами пропуску та 26.12.2022 був помічений із нашивкою «V» у тимчасово окупованому Донбасі у складі делегації на чолі з губернатором Ульяновської області ОСОБА_15. У ОСОБА_1 є син ОСОБА_4, який є громадянином рф, учасник збройної агресії рф проти України, так званий «куратор» фсб рф окупованого Василівського району Запорізької обл.

2.1.3. ОСОБА_4, реалізуючи свої владні повноваження співробітника правоохоронного органу держави-агресора на тимчасово окупованих територіях України, діючи з грубим порушенням норм міжнародного права та моральних засад, маючи на меті одержання інформації, необхідної для реалізації загарбницької політики рф на території України, здійснював відшукання громадян України з патріотичними поглядами, військовослужбовців ЗСУ та членів їх родин, а в подальшому, у якості методів одержання таких відомостей, здійснював катування, залякування та

безпідставне ув'язнення осіб з числа цивільного населення та громадян України.

2.1.4. ОСОБА_2 - дружина ОСОБА_1, громадянка рф. Номінальний власник майна ОСОБА_1 на тимчасово окупованій території АР Крим. ОСОБА_2 спільно із ОСОБА_1 були засновниками ряду охоронних організацій на території рф, таких як ООО «ЧОП «РАЛЬФ», ООО «ЧОП «АГЕНТСТВО БЕЗОПАСНОСТИ «ГЕОРГ», ООО ЧОП «ПКБ «РАЛЬФ».

2.1.5. У межах кримінального провадження № 22023000000000018 від 09.01.2023 здійснено огляд особистих речей ОСОБА_5, серед яких мобільні термінали та планшети ОСОБА_5, вилучені в ході обшуку.

У протоколі огляду зафіксовано наявність серед записів в книзі контактів - контакт ОСОБА_6 - член російської ПВК «Вагнер», брав участь у бойових діях на території України, а також контакти російських бізнесменів.

2.1.6. За результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій у межах кримінального провадження встановлено підтримання сталих зв'язків ОСОБА_1 із діючими військовослужбовцями рф, які перебувають на тимчасово окупованій території України, а також особами, якими здійснюється сприяння державі-агресору. Зокрема, з ОСОБА_7, який 29.01.2023 року надіслав ОСОБА_5 детальний опис щодо планів тренувань та бойової підготовки мобілізованих для їх участі у т.зв «СВО» та розрахунок очікуваних витрат, а 01.03.2023 - «Каталог специальной продукции «Клеверкоптер», конфіденційний документ для службового користування ЧВК «Вагнер». ОСОБА_7 зазначив, що «це їх», з чого можна зробити висновок, що ОСОБА_7 співробітник ТОВ «Клеверкоптер». У вказаному файлі, у розділі «Про Клеверкоптер» зазначено: «С началом СВО компания осуществляет активную помощь различным подразделениям ВС РФ и других силовых структур в виде разработки, изготовления и безвозмездной передачи в войска накольников и хвостовиков для ВОГ, устройств сброса для БПЛА ДЛ, хвостовиков для ПГ-7, проведения стрелковых курсов и тп.

Активное взаимодействие с представителями силовых структур РФ, возвращающихся из зоны проведения СВО, позволяет нам получать максимально-объективную картину текущей потребности войск и подразделений в специальных средствах и разрабатывать наиболее эффективные, отвечающие современным вызовам изделия».

2.1.7. Виявлені чисельні контакти з колегами ОСОБА_1 по ТОВ «ЄвроТрансСтрой» - компанії, якою здійснюється будівництво об'єктів стратегічного значення на тимчасово окупованих територіях України, зокрема, на території тимчасово окупованої Донецької області.

2.1.8. Таким чином, до кола зв'язків ОСОБА_1 належать колаборанти, підсанкційні особи, представники воєнізованих формувань держави-агресора, особи, які займали керівні посади та мали значний вплив на території України, а також фізичні і юридичні особи, якими здійснюється сприяння збройній агресії РФ проти України.

Із спілкування ОСОБА_1 з такими особами, яке зафіксоване у протоколах за результатами проведення негласних (слідчих) розшукових дій (НСРД) вбачається наявність значного інтересу обох сторін до вирішення спільних питань, які спрямовані на сприяння збройній агресії проти України. Серед таких питань: збереження життя особового складу збройних формувань держави-агресора; пошук представників ЗСУ для їх подальшої ліквідації; пошук представників самопроголошених органів держави-агресора для подальшої співпраці із збройними силами держави-агресора; забезпечення безпекових заходів на об'єктах будівництва стратегічної інфраструктури та вирішення поточних проблем, які виникають на вказаних об'єктах.

2.1.9. Крім того, ОСОБА_1 спілкується із представниками збройних формувань держави-агресора, які перебувають на тимчасово окупованих територіях України, висловлює своє схвалення їх діям, чим спонукає їх до продовження збройної агресії.

ОСОБА_1 жодного разу не намагався відмовити представників збройних формувань держави-агресора від участі у збройній агресії, а навпаки, своїми діями сприяв їм, що свідчить про підтримку ОСОБА_1 збройної агресії проти України.

2.1.10. За результатом зібраних матеріалів Міністерство вбачає, що ОСОБА_1 вчинив дії, які є підставою для застосування до нього санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#), зокрема: п.п. «г» п. 1 ч. 1 [ст. 5-1 ЗУ «Про санкції»](#) - матеріально-технічне забезпечення, організації безпосередньої збройної агресії проти України; абз. 2 п.п. «а» п. 2 ч. 1 [ст. 5-1 ЗУ «Про санкції»](#) - надання державі-агресору у користування цивільної інфраструктури (шляхів сполучень), здійснене у спосіб організації безпекових заходів на об'єктах стратегічного значення (шляхах сполучення) на тимчасово окупованих територіях.

Пункт 2 ч. 1 [ст. 5-1 ЗУ «Про санкції»](#): суттєве сприяння збройній агресії шляхом: здійснення пошукових заходів з виявлення громадян України - військовослужбовців ЗСУ, учасників АТО та інших патріотично налаштованих громадян України, які перебувають на територіях тимчасово окупованих Миколаївської та Херсонської областей; надання інформації щодо проросійськи налаштованих осіб, які займають керівні посади у самопроголошених органах,

які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Підпункт «г» п. 1 ч. 1 [ст. 5-1 ЗУ «Про санкції»](#): взяття участі в організації (у тому числі плануванні, керівництві та координації, державному фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні) підготовки збройної агресії проти України, а також в організації безпосередньої збройної агресії проти України, здійснене у спосіб надання методичних рекомендацій щодо більш ефективних варіантів розміщення особового складу під час обстрілів з боку ЗСУ, для збільшення їх шансів на збереження життя особового складу та запобігання вогневому ураженню особового складу представників збройних формувань держави-агресора; надання методичних рекомендацій щодо здійснення контролю за транспортними засобом, на якому переміщуються представники збройного формування держави-агресора, постійного огляду автомобіля на наявність вибухових пристроїв та несанкціонованого зняття інформації; матеріального забезпечення представника збройних формувань держави-агресора, який перебуває на тимчасово-окупованій території.

2.1.11. Суттєве сприяння збройній агресії проти України шляхом організації безпекових заходів на об'єктах стратегічного значення (шляхах сполучення) на тимчасово окупованих територіях пов'язано із тим, що ОСОБА_1, перебуваючи на посаді заступника генерального директора ТОВ «ЄвроТрансСтрой», здійснював вивчення і підбір осіб на посади охоронців об'єктів будівництва (а саме транспортних шляхів), у тому числі тих, які знаходяться на тимчасово окупованих територіях Донецької області.

2.1.12. Окремо позивач звертає увагу на те, що ОСОБА_1 суттєво сприяв збройній агресії шляхом здійснення пошукових заходів та надання інформації збройним формуванням держави-агресора. Зокрема, ОСОБА_1 здійснював пошукові заходи з виявлення громадян України - військовослужбовців ЗСУ, учасників АТО та інших патріотично налаштованих громадян України, які перебувають на тимчасово окупованих територіях Миколаївської та Херсонської областей.

2.1.13. Також відповідач надає інформацію представнику збройних формувань держави-агресора щодо проросійсько налаштованих осіб, які займають керівні посади у самопроголошених органах, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України, зокрема, ОСОБА_8, ОСОБА_9.

Таким чином, ОСОБА_1 не тільки вчиняв дії, спрямовані на розшук, але й особисто передав ОСОБА_4 засоби зв'язку з ОСОБА_10 та надавав сину компрометуючу інформацію, яка могла б посприяти встановленню між ними контакту для спільного вчинення дій, які сприяють державі-агресору.

2.1.14 Позивач у позовній заяві зазначає, що ОСОБА_1 здійснює координацію безпосередньої збройної агресії шляхом надання методичних рекомендацій збройним формуванням державі-агресору.

Так ОСОБА_1 04.08.2022 з власної ініціативи передав через ОСОБА_4 збройному формуванню держави-агресора методичні рекомендації щодо більш ефективних варіантів розміщення особового складу представників формувань держави-агресора під час обстрілів з боку ЗСУ, для збільшення їх шансів на збереження життя.

2.1.15. Таким чином, ОСОБА_1, будучи професійним охоронцем та особою, яка має спеціальні знання та навички із запобігання і протидії небезпеці, надавав методичні рекомендації щодо більш ефективних варіантів розміщення особового складу збройного формування держави агресора рф, збільшити їх наступальний потенціал.

2.1.16. Позивач також звертає увагу на те, що ОСОБА_1 суттєво сприяв збройній агресії шляхом матеріального забезпечення представника збройних формувань держави-агресора (ОСОБА_4), який перебуває на тимчасово окупованій території.

2.2. У відзиві на позовну заяву, представник відповідача зазначив таке:

2.2.1. У провадженні Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду знаходиться справа № 990/161/24 за позовом ОСОБА_1 до Президента України, треті особи - РНБО України, СБУ про визнання протиправним та нечинним [Указу Президента України від 23.12.2023 № 851/2023 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23.12.2023 року «Про застосування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів \(санкцій\)» у частині застосування санкцій до відповідача.](#)

2.2.2. СБУ у вказаній справі не надало пояснень та доказів, що стосувалися б підстав застосування санкцій до ОСОБА_1. Правова позиція відповідача та третьої особи будується крім іншого і на позиції того, що санкції застосовані РНБО незаконно та на факті судового оскарження зазначеного незаконного рішення.

2.2.3. Представник вважає, що позовна заява Мін`юсту є безпідставною та невмотивованою, що є підставою для відмови у її задоволенні. Позовна заява ґрунтується винятково на матеріалах кримінального провадження № 22023000000018 від 09.01.2023. Всі відповідні обставини кваліфіковані стороною обвинувачення у КП як кримінальне правопорушення, передбачене [ст. 111-2 КК України](#).

Таким чином, встановлення обставин, на які посилається позивач, дослідження доказів на їх підтвердження, та застосування санкцій у вигляді можливої конфіскації всього майна є виключним предметом розгляду кримінальної справи.

2.2.4. Відповідач та його представник категорично заперечують викладені обставини і причетність до вчинення інкримінованих дій.

2.2.5. До ОСОБА_1 не може бути застосована санкція, оскільки він не відповідає суб`єктному критерію. Він не може бути віднесений до суб`єкта, який пов`язаний з провадженням терористичної діяльності, оскільки не внесений до переліку осіб, пов`язаних з провадженням терористичної діяльності та до нього не застосовано міжнародні санкції. Крім того відсутні будь-які кримінальні провадження за фактом фінансування тероризму.

2.2.6. Враховуючи недоведення органами досудового розслідування обґрунтованості підозри ОСОБА_1 за ч. 1 ст. [111-2](#), ч. 1 ст. [263 КК України](#), відсутністю вироку за фактом вчинення відповідачем кримінальних правопорушень щодо загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяння терористичній діяльності та/або порушення прав і свобод людини і громадянина, інтересів суспільства та держави чи призводять до окупації території України, вважає, що це є підставою для відмови у задоволенні позову.

3. Клопотання учасників справи та процесуальні дії у справі

3.1. 26.08.2024 ухвалою Вищого антикорупційного суду прийнято до розгляду позовну заяву і відкрито провадження в адміністративній справі. Призначено судовий розгляд справи на 02.09.2024 об 11 год 45 хв. Залучено у якості третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідача: ОСОБА_2 , ТОВ «АМСТЕЛ-СКІ», ОСОБА_3 . Роз`яснено відповідачу, що у п`ятиденний строк з дня одержання позовної заяви він має право подати відзив на позовну заяву.

3.2. 30.08.2024 представник відповідача/третя особа ОСОБА_3 подав клопотання через канцелярію суду про надання додаткового часу для підготовки та подання повного відзиву на позовну заяву.

Ухвалою суд надав представнику відповідача додатковий час для підготовки відзиву на позовну заяву.

3.3. 02.09.2024 під час судового розгляду представник відповідача/третя особа ОСОБА_3 подав клопотання про розгляд справи у формі загального позовного провадження, викликати та допитати свідків.

Колегія суддів відмовила у задоволенні клопотання від 02.09.2024.

3.4. 10.10.2024 представник відповідача/третя особа ОСОБА_3 подав клопотання про зупинення розгляду справи.

10.10.2024 ухвалою Вищого антикорупційного суду відмовлено у задоволенні клопотання ОСОБА_3 про зупинення розгляду справи.

3.5. 17.10.2024 представник відповідача/третя особа ОСОБА_3 подав клопотання про зупинення розгляду справи.

17.10.2024 ухвалою Вищого антикорупційного суду відмовлено у задоволенні клопотання ОСОБА_3 про зупинення розгляду справи.

3.6. 26.11.2024 представник відповідача/третя особа ОСОБА_3 подав клопотання про витребування доказів та залучення до справи третіх осіб на стороні позивача.

03.12.2024 ухвалою Вищого антикорупційного суду відмовлено у задоволенні клопотання ОСОБА_3 про витребування доказів та залучення третіх осіб на стороні позивача.

3.7. 04.12.2024 представник позивача звернувся до суду із заявою про забезпечення позову.

06.12.2024 ухвалою Вищого антикорупційного суду задоволено клопотання представника позивача про забезпечення позову.

3.8. Правом надати відзив на позовну заяву Міністерства юстиції України скористався представник відповідача ОСОБА_3 11.09.2024. Треті особи, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, не подавали до суду свої письмові пояснення з приводу позовної заяви Міністерства юстиції України.

4. Строки розгляду адміністративної справи

Згідно з частиною четвертою [ст. 283-1 КАС України](#) справа про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#), вирішується протягом 30 днів з дня надходження позовної заяви до суду.

Днем подання позовної заяви є день її надходження до відповідного суду (ч. 5 [ст. 270 КАС України](#)). Згідно із штампом вхідної кореспонденції позовна заява надійшла до Вищого антикорупційного суду 22.08.2024.

Справа не була розглянута у передбачений ч. 4 [ст. 283-1 КАС України](#). Справу розглянуто у судових засіданнях 02.09.2024, 06.09.2024, 11.09.2024, 10.10.2024, 17.10.2024, 24.10.2024, 26.11.2024, 03.12.2024, 15.01.2025, 27.01.2025, 05.02.2025.

Однією із засад адміністративного судочинства є розумність строків (п. 8 ч. 3 [ст. 2 КАС України](#)). Відповідно до п. 11 ч. 1 [ст. 4 КАС України](#) розумний

строк - найкоротший строк розгляду і вирішення адміністративної справи, достатній для надання своєчасного (без невинуватих зволікань) судового захисту порушених прав, свобод та інтересів у публічно-правових відносинах. На підставі [ст. 119 КАС України](#) суд має встановлювати розумні строки для вчинення процесуальних дій. Строк є розумним, якщо він передбачає час, достатній, з урахуванням обставин справи, для вчинення процесуальної дії, та відповідає завданню адміністративного судочинства.

Під час розгляду цієї адміністративної справи Суд зі свого боку не допустив несвоєчасного призначення справи до розгляду, безпідставного відкладення розгляду справи чи оголошення перерви в судовому засіданні, призначення невинуватих тривалих перерв під час розгляду справи. Водночас відступ від законодавчо встановленого строку обумовлений об'єктивними факторами, які пов'язані з:

- перебуванням учасників як на території України, так і за кордоном, необхідністю вжиття заходів щодо повідомлення цих учасників про дату, час та місце розгляду справи та надання часу для підготовки пояснень та заперечень щодо позовних вимог;
- складністю справи, що пов'язано із необхідністю встановлення фактичних обставин, які є досить об'ємними в інформативному аспекті та мають суттєве значення для прийняття рішення у цій справі;
- кількістю матеріалів, які мав дослідити суд. Так, справа надійшла до суду у 5 томах з електронними доказами. Протягом розгляду справи учасники долучили додаткові документи в обґрунтування своїх вимог та заперечень. З огляду на це, на момент ухвалення рішення обсяг матеріалів справи склав 7 томів письмових доказів, а також електронні докази на оптичних носіях;
- обмеженістю робочого часу та наявністю на розгляді колегії суддів інших судових справ.

Суд вважає, що законодавчо визначений тридцятиденний строк для розгляду цієї справи такої категорії не зміг би забезпечити повноту і об'єктивність судового розгляду, повноцінну змагальність (можливість знати і коментувати всі докази, подані до суду, мати достатній час для ознайомлення з доказами, можливість надавати докази тощо). Відтак, незважаючи на вихід Суду за межі визначеного законом процесуального строку для розгляду адміністративної справи, її розгляд відбувся в розумний строк із забезпеченням прав учасників процесу та з'ясуванням всіх обставин справи.

5. Позиції учасників справи

5.1. Позиція позивача

5.1.1. Представники позивача підтримали позовні вимоги. Звернули увагу на те, що ОСОБА_1 вчиняв дії, які підпадають під ознаки п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#). Так ОСОБА_1 надавав методичні рекомендації, сприяв збройній агресії шляхом: здійснення пошукових заходів з виявлення громадян України - військовослужбовців ЗСУ, учасників АТО та інших патріотично налаштованих громадян України, які перебувають на територіях тимчасово окупованих Миколаївської та Херсонської областей; надавав інформацію щодо проросійськи налаштованих осіб, які займають керівні посади у самопроголошених органах, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України, а також сприяв будівництву об'єктів стратегічного значення на тимчасово окупованих територіях України, зокрема, на території тимчасово окупованої Донецької області.

Просили задовольнити позовні вимоги у повному обсязі.

5.2. Позиція відповідача

5.2.1. Представник відповідача ОСОБА_3 заперечував проти задоволення позовних вимог. Звернув увагу, що санкційна політика застосовується до олігархів, осіб наближених до уряду. ОСОБА_1 не відноситься до цих осіб. Вважає, що стягнення житла та автомобілів відповідача дискредитує Україну.

5.2.2. З приводу змісту позову зазначив, що відсутні підстави для його задоволення. ТОВ «ЄвроТрансСтрой» не включено до санкційного списку, а тому й не може ставитися питання про причетність ОСОБА_1 до цього товариства та його діяльності.

5.2.3. Крім цього представник відповідача повідомив, що ОСОБА_1 до 22 березня 2022 року перебував в Україні, займався приватним бізнесом, розвивав готель, платив податки, сплачував кошти на ЗСУ. Брав участь у реабілітації військових в готелі Амстел-Скі. У перші місяці війни виділив готель для проживання внутрішньо переміщених осіб.

5.2.4. Вважає, що відповідача переслідують через те, що останній працював у экс-президента ОСОБА_11. Саме через переслідування він був вимушений виїхати за кордон. ОСОБА_1 не позбавлений громадянства України та не здійснює терористичну діяльність.

5.2.5. Докази, які використовує позивач на обґрунтування позову, отримані з невідомих джерел, і не можуть бути використані у цій справі.

6. Щодо розгляду справи без учасників

6.1. Із змісту ч. 3 ст. [268](#), абз. 2 ч. 5 ст. [283-1 КАС України](#) вбачається, що неявка в судові засідання учасників справи та/чи їх представників, повідомлених про дату, час та місце судового засідання, не перешкоджає розгляду позовної заяви по суті та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні.

6.2. Таким чином, умовою для розгляду справи без участі учасників, які не з'явилися у судові засідання, є їх належне повідомлення про дату, час та місце проведення судового засідання.

6.3. Згідно з ч. 1 та 2 [ст. 268 КАС України](#) у справах, визначених [ст. 283-1 цього Кодексу](#), щодо подання позовної заяви та про дату, час і місце розгляду справи суд негайно повідомляє відповідача та інших учасників справи шляхом направлення тексту повістки на офіційну електронну адресу, а за її відсутності - кур'єром або за відомими суду номером телефону, факсу, електронною поштою чи іншим технічним засобом зв'язку. Учасник справи вважається повідомленим належним чином про дату, час та місце розгляду справи з моменту направлення такого повідомлення працівником суду, про що останній робить відмітку у матеріалах справи, та (або) з моменту оприлюднення судом на веб-порталі судової влади України відповідної ухвали про відкриття провадження у справі, дату, час та місце судового розгляду.

6.4. Враховуючи наведені положення, Відповідач та треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору, належним чином повідомлені як про відкриття провадження у справі, так і про дату, час та місце розгляду справи шляхом:

- опублікування на веб-сторінці Вищого антикорупційного суду на веб-порталі «Судова влада України» ухвали про відкриття провадження у справі від 26.08.2024 № 991/7832/24. Режим доступу:

https://court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/hcac/administrative/rulings/991_7832_24_26-08-2024.pdf

- опублікування на веб-сторінці Вищого антикорупційного суду на веб-порталі «Судова влада України» (<https://hcac.court.gov.ua/hcac/gromadyanam/summons/>) повісток про виклик в судові засідання, призначені на 02.09.2024, 06.09.2024, 11.09.2024, 10.10.2024, 17.10.2024 Режим доступу:

https://court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/hcac/summons/991_7832_24_27-08-2024.pdf, на 24.10.2024, 13.11.2024, 22.11.2024, 26.11.2024,

03.12.2024 Режим доступу:

https://court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/hcac/summons/991_783

2_24_18-10-2024.pdf, на 15.01.2024, 27.01.2024, 05.02.2024 Режим доступу:
https://court.gov.ua/storage/portal/hcac/summons/991_7832_24_03.12.2024.pdf.

7.Обставини, встановлені судом, та зміст спірних правовідносин, з посиланням на докази, на підставі яких встановлені відповідні обставини

Дослідивши матеріали справи, з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд дійшов такого.

Відповідно до статей [1](#), [3 Закону України «Про санкції»](#) з метою захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави можуть застосовуватися спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (далі - санкції). Підставами для застосування санкцій визначені, зокрема, дії іноземної юридичної чи фізичної особи, інших суб'єктів, які створюють реальні та/або потенційні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють терористичній діяльності та/або порушують права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства та держави, призводять до окупації території, експропріації чи обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод.

[Законом України № 2257-ІХ від 12.05.2022 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб»](#) законодавчо закріплені підстави, умови та механізм застосування нового виду санкції - стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними (далі по тексту - *стягнення активів в дохід держави*).

У відповідності до ч. 2 ст. 5-1 Закону за наявності передбачених підстав та умов, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, звертається до Вищого антикорупційного суду із заявою про застосування до відповідної фізичної або юридичної особи санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 [цього Закону](#), в порядку, визначеному [Кодексом адміністративного судочинства України](#).

Санкція, передбачена п.1-1 ч. 1 ст. 4 [цього Закону](#) (стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких

така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними), має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування) вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі до резидентів у розумінні Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об'єктів права власності Російської Федерації та її резидентів» (ч. 1 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#)).

Враховуючи вищенаведені законодавчі положення, за наслідками розгляду позовної заяви Міністерства юстиції України до ОСОБА_1 про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#), та стягнення активів у дохід держави Суд має встановити:

- чи належить ОСОБА_1 до категорії осіб, до яких може бути застосована санкція у виді стягнення активів в дохід держави;
- чи звернувся позивач до суду з позовною заявою в період дії правового режиму воєнного стану;
- чи накладено на ОСОБА_1 санкцію у виді блокування активів за рішенням Ради національної безпеки та оборони України;
- чи наявна хоч б одна підстава для застосування до ОСОБА_1 санкції у виді стягнення активів в дохід держави, визначена абз. 4 ч. 1 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#);
- чи належать відповідачу активи, до яких може застосовуватися санкція, передбачена п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#), чи може він прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії щодо таких активів, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними;
- чи буде пропорційним втручання у право власності відповідача у випадку стягнення активів.

7.1. Щодо належності ОСОБА_1 до категорії суб'єктів, до яких може бути застосована санкція у виді стягнення активів в дохід держави

7.1.1. Санкції можуть застосовуватися з боку України по відношенню до іноземної держави, іноземної юридичної особи, юридичної особи, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність (ч. 2 [ст. 1 Закону України «Про санкції»](#)).

7.1.2. Судом встановлено, що ОСОБА_1 є громадянином України, що підтверджується

-копією паспорта громадянина України НОМЕР_3, виданого 10.03.2010 Краснодонським МВ ГУМВС України в Луганській області (т. 2, а.с. 39 - 42).

7.1.3. Крім цього ОСОБА_1 має громадянство рф, що підтверджується

-листом СБУ від 14.02.2023 з додатками. Додаток містить інформацію про паспорт громадянина РФ серія НОМЕР_4 від 23.10.2013, виданого відділенням УМФС Росії по м. Москва по р-ну Дмитрівський та копію паспорта рф (т. 2, а.с. 46, 50).

7.1.4. У ч. 1 [ст. 1 Закону України «Про громадянство України»](#) зазначено, що громадянство України - правовий зв'язок між фізичною особою і Україною, що знаходить свій вияв у їх взаємних правах та обов'язках. Іноземець - особа, яка не перебуває в громадянстві України і є громадянином (підданим) іншої держави або держав. Згідно з положеннями п. 1 ч. 1 [ст. 2 цього Закону](#), якщо громадянин України набув громадянство (підданство) іншої держави або держав, то у правових відносинах з Україною він визнається лише громадянином України. З огляду на наявність у ОСОБА_1 і громадянства України, і громадянства Російської Федерації, для застосування [Закону України «Про санкції»](#) важливе значення набуває критерій зв'язку підсанкційної особи з Україною.

7.1.5. Листом Головного центру обробки спеціальної інформації державної Прикордонної служби України, підтверджується, що ОСОБА_1 07.02.2022 пішки перетнув пункт пропуску Нові Яриловичі в напрямку України. Інших даних про офіційний перетин кордону відомості не містять (т. 2, а.с. 59-61). Водночас, із інших доказів досліджених судом, вбачається, що з весни 2022 року відповідач перебуває за межами України (т. 3, а.с. 39 - 45), а згодом на тимчасово окупованій території, що підтверджується протоколом допису в Telegram-сторінці від 13.02.2023 (т. 2 а.с. 71 - 87), протоколом за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій від 28.02.2023 (т. 2, а.с. 185-241). Це свідчить про те, що відповідач перетнув державний кордон України, оминаючи офіційні пункти пропуску державного кордону України та пункти контролю і більше на території України не з'являвся (т. 3, а.с. 45).

7.1.6. Дружина ОСОБА_1 - ОСОБА_2, громадянка рф, зареєстрована за адресою: АДРЕСА_5 (т. 2, а.с. 33-34). ОСОБА_4 - син відповідача є громадянином рф. Приймає безпосередню участь у бойових діях проти України. Є співробітником прикордонної служби фсб рф (т. 2, а.с. 69). Має житло в АР Крим, що підтверджується Протоколом за результатами проведення НСРД від 28.02.2023 (т. 2, а.с. 176 - 179).

7.1.7. ОСОБА_1 до отримання громадянства України перебував у громадянстві рф. Відповідач громадянства рф не позбавлявся та від нього не відмовлявся. Є засновником низки підприємств на території рф. ОСОБА_1 отримує заробітну плату від юридичної особи зареєстрованої в рф, та відраховує податки до рф (т. 2, а.с. 207, 211). Це у поєднанні із тим, що його родина мешкала на території рф, дружина та син мають громадянство рф, -дозволяє дійти висновку, що центр соціальних зв'язків ОСОБА_1 пов'язаний із рф. Відповідач ототожнює себе з рф (т. 2, а.с. 176), а тому з урахуванням положень [Закону України «Про громадянство України»](#) важливе значення набуває критерій втрати правового зв'язку підсанкційної особи з Україною.

7.1.8.Отже, ОСОБА_1 є фізичною особою-нерезидентом, втратив зв'язок з Україною, громадянин рф, а тому до нього може бути застосована санкція у виді стягнення активів в дохід держави за цим критерієм.

7.1.9.Позивач, обґрунтовуючи можливість застосування санкції до ОСОБА_1 як до громадянина України, послався на те, що останній здійснював терористичну діяльність.

7.1.10.Згідно з абз. 6 [ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом»](#) терористична діяльність - це діяльність яка охоплює, зокрема, пропаганду російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України.

7.1.11.Позивач посилається на те, що дії ОСОБА_1 відповідають таким ознакам, як підготовка терористів, фінансування та інше сприяння тероризму.

7.1.12.Терористом є особа, яка бере участь у терористичній діяльності. Із наданих суду матеріалів вбачається, що син ОСОБА_1 - ОСОБА_4 приймав участь у військових діях проти України на боці рф. Наведене знайшло підтвердження у Протоколах НСРД (т. 2, а.с. 164 - 184). Із досліджених матеріалів (т. 1, а.с. 109, т. 5, а.с. 204 флеш-накопичувач, файл «Окупанти катували жінку...», «Украинка попала в плен...»), вбачається, що ОСОБА_4 захоплював заручників, обмежував їх волю. Ці дії відповідають визначенню тероризму, закріпленого у [ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом»](#). У свою чергу в матеріалах наявні відомості, які підтверджують, що ОСОБА_1 сприяв ОСОБА_4 у пошуку на тимчасово окупованій території військовослужбовців ЗСУ, громадських активістів, представників громадських організацій, які пов'язані із проведенням антитерористичної операції. Надавав рекомендації, як знайти причетних осіб до відповідних громадських організацій (т. 2, а.с. 219-255). Тобто вчиняв інші дії, які сприяли тероризму.

7.1.13. Отже, суд дійшов висновку, що ОСОБА_1 є особою у розумінні приписів ч. 2 [ст. 1 Закону України «Про санкції»](#), до якої може бути застосовано санкцію у виді стягнення активів в дохід держави.

7.2. Чи звернувся позивач до суду з позовною заявою в період дії правового режиму воєнного стану

7.2.1. 22.08.2024 Міністерство юстиції України звернулося із цією позовною заявою до суду.

7.2.2. У зв'язку з військовою агресією Російської Федерації [Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022](#) в Україні введено воєнний стан із 05 год 30 хв 24.02.2022 строком на 30 діб (т. 1, а.с. 74-75). Зазначений Указ затверджений [Законом України від 24.02.2022 № 2102-ІХ](#).

7.2.3. Відповідно до п. 3 вказаного [Указу Президента України](#) у зв'язку із введенням в Україні воєнного стану тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану, зокрема, можуть обмежуватися конституційні права і свободи людини і громадянина, передбачені статтями [30-34](#), [38](#), [39](#), [41-44](#), [53 Конституції України](#), а також вводяться тимчасові обмеження прав і законних інтересів юридичних осіб в межах та обсязі, що необхідні для забезпечення можливості запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану, які передбачені ч. 1 [ст. 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану»](#).

7.2.4. Дія воєнного стану неодноразово продовжувалася. Зокрема, [Указом Президента України від 23.07.2024 № 469/2024](#) дію воєнного стану продовжено з 05:30 12.08.2024 на 90 діб (т. 1, а.с. 77).

7.2.5. Отже, на момент звернення Позивача до суду із цим позовом 22.08.2024 в Україні продовжував діяти правовий режим воєнного стану, що вказує на дотримання строків звернення із таким позовом згідно з ч. 1 [ст. 283-1 КАС України](#).

7.3. Чи накладено на ОСОБА_1 санкцію у виді блокування активів за рішенням Ради національної безпеки та оборони України

7.3.1. Порядок застосування санкції у виді блокування активів закріплений ч. 3 [ст. 5 Закону України «Про санкції»](#). Так, рішення про застосування санкції у виді блокування активів щодо окремих іноземних юридичних осіб, юридичних осіб, які знаходяться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність (персональні санкції), приймається Радою національної безпеки та оборони України (далі - РНБО) та вводиться в дію

указом Президента України. Відповідне рішення набирає чинності з моменту видання указу Президента України і є обов'язковим до виконання.

7.3.2.Рішенням Ради національної безпеки і оборони від 23.12.2023 «Про застосування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», введеним в дію [Указом Президента України від 23.12.2023 року № 851/2023](#) застосовано санкцію у виді блокування активів до ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 (т.1, а.с. 79 - 81).

Доказів скасування санкції у виді блокування активів, застосованої відносно ОСОБА_1 , Суду надано не було. З огляду на зазначене, на момент вирішення позовної заяви відповідач є особою, до якого застосовано санкцію у виді блокування активів.

7.4.Щодо наявності підстав для застосування до ОСОБА_1 санкції у виді стягнення активів в дохід держави, визначених [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#)

7.4.1.Підстава у вигляді взяття участі в організації (у тому числі плануванні, керівництві, державному фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні) підготовки збройної агресії проти України, а також в організації безпосередньої збройної агресії проти України, надання державі-агресору у користування території, цивільної або військової інфраструктури (шляхів сполучень, військових та цивільних аеродромів тощо), приміщень і територій для розміщення збройних формувань та техніки (казарм, гуртожитків, військових полігонів, баз, центрів бойової підготовки, таборів тощо), цивільної, військової чи спеціальної техніки, іншого або нерухомого майна, передбачена п.п. г) п. 1) ч. 1 ст. 5-1 та абз. 2 пп. а) п. 2) ч. 1 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#).

7.4.1.1.На підтвердження наведених підстав позивач послався на таке.

ОСОБА_1 виконував обов'язки заступника генерального директора ТОВ «ЄвроТрансСтрой», що підтверджується Протоколом за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій від 28.02.2023 року № 2/2/2-2719т та протоколом від 21.03.2023 року № 2/2/2-4039т (т.2, а.с. 201 - 214; т. 3, а.с. 29 - 32). У протоколі зафіксовано спілкування ОСОБА_1 з іншими особами щодо підбору працівників до ТОВ «ЄвроТрансСтрой» та з приводу створення посту охорони на одному з об'єктів товариства, що розташований на ТОТ Донецької області в м. Маріуполь (БСУ2). Так відповідачу співрозмовником надіслано на погодження фотографію-запит, в якому повідомляється про необхідність створення другого посту охорони на виробничій дільниці БСУ2 м. Маріуполь. Зазначене підтверджує, що ОСОБА_1 виконує керівні функції з питань безпеки у ТОВ «ЄвроТрансСтрой».

7.4.1.2.ТОВ «ЄвроТрансСтрой» здійснює господарську діяльність на тимчасово окупованих територіях. Підтвердженням цього є інформація про тендер № 66854470 від 23.03.2023 на поставку каркасів просторових. Організатором закупівлі є ТОВ «ЄвроТрансСтрой», місце поставки - м. Маріуполь, «Донецька Народна Республіка». На сторінці закупівлі розміщений проєкт договору, технічне завдання, типова документація (т. 5, а.с. 204, електронна інформація з посиланням на сайт <https://rostender.info/region/donetskaya-narodnaya-respublika/mariupol/66854470-tender-postavka-karkasov-prostranstvennyh>).

7.4.1.3.У проєкті договору поставки покупцем зазначено ТОВ «ЄТС». Договір поставки у межах виконання договору підряду №ДП-2022-098сп від 26.12.22, об'єкт (мовою оригіналу): «Капитальный ремонт моста через р. Кальмиус по ул. Шевченко в г. Мариуполь», це вказує на те, що початок робіт розпочатий щонайменше після 26.12.2022, тобто у період, коли ОСОБА_1 обіймав посаду на цьому підприємстві.

7.4.1.4.3 розміщеної вакансії ТОВ «ЄвроТрансСтрой» 17.05.2023 вбачається, що товариство підшукувало працівників (мовою оригіналу) «Производитель работ (мосты) в г. Мариуполь».

7.4.1.5.Крім цього, у протоколі за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій від 28.02.2023 зафіксовано, що 16.02.2023 ОСОБА_1 надіслано на погодження лист такого змісту (мовою оригіналу) «В связи со строительными работами по ремонту и введению в эксплуатацию объектов стратегического назначения в г. Мариуполь Донецкой Народной Республики, осуществляемыми ООО «ЕТС» (ЕвроТрансСтрой)), а именно: автомобильного моста на Новосибирской улице и для обеспечения безопасности в рамках антитеррористической защищенности данных объектов. Прошу Вас рассмотреть вопрос о взятии под охрану силами Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации вышеперечисленных объектов». Крім цього наявне листування від 20.02.2023 такого змісту (мовою оригіналу) «ОСОБА_1 привет, в связи с тем, что который день не могу до главы администрации дозвониться, по росгвардии, предлагаю сделать официальное письмо от компании, на бланке, с исходящим номером, текстовку высылал, я нарочно отвезу и они обязаны будут принять и дать официальный ответ. Что думаешь?». На це повідомлення ОСОБА_1 відповів (мовою оригіналу) «Письмо на бланке сделать можно и нужно. В конце концов мы ничего не теряем!». На цю відповідь співрозмовник зауважив (мовою оригіналу) «По письму распоряжение Дашь ? Нужно за подписью первого или кого-то из замов» (т. 2, а.с. 212, 214).

7.4.1.6.Зі статті від 01.09.2023 з назвою (мовою оригіналу) «Восстановлен еще один важный дорожный объект в Мариуполе» зазначається, що фахівці

підрядної організації Держкомпанії «Автодор» завершили будівництво 84-метрового мосту через річку Кальчик, який було зруйновано ЗСУ у 2022 році. Керівником проєкту ТОВ «ЄвроТрансСтрой» є ОСОБА_13. У статті також міститься інформація про те, що міст був відновлений за 7 місяців, тобто на початок лютого 2023 року, коли ОСОБА_1 обіймав одну із керівних посад у цьому товаристві (т. 5, а.с. 204 (Додаток № 12 Підстави Євротранстрой - Євротранстрой - файл № 3)).

7.4.1.7. Про логістичну важливість вказаних об'єктів, які будувалися за участю ТОВ «ЄвроТрансСтрой», де ОСОБА_1 обіймав одну з керівних посад, підтверджується статтею від 16.10.2023 з назвою (мовою оригіналу) «путин открыл движение по мосту через реку Кальмиус в Мариуполе». У вказаній статті повідомляється про те, що путін по відеозв'язку взяв участь у церемонії відкриття нових і відремонтованих дорожніх об'єктів у п'яти регіонах. Серед них - міст через річку Кальміус у Маріуполі так званої «ДНР». Міст - частина сухопутної дороги із Ростова-на-Дону в Крим (т. 5, а.с. 204 (Додаток № 12 Підстави Євротранстрой - Євротранстрой - файл № 4)).

7.4.1.8. Отже, об'єкти, будівництво яких здійснюється ТОВ «ЄвроТрансСтрой», є об'єктами стратегічного значення, належать до шляхів сполучення, які безпосередньо впливають на забезпечення військової логістики країни-агресора, зокрема, логістики між територією рф та ТОТ АРК.

7.4.1.9. Щодо ролі ОСОБА_1 при будівництві ТОВ «ЄвроТрансСтрой» об'єктів стратегічного значення.

7.4.1.10. Із дослідженого судом протоколу за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій від 28.02.2023 року № 2/2/2-2719т вбачається, що ОСОБА_1 станом на лютий 2023 року працював у ТОВ «ЄвроТрансСтрой», отримував заробітну плату, організовував вахтову роботу працівників та здійснював перевірку кандидатів на посади охоронців для будівельних об'єктів підприємства ТОВ «ЄвроТрансСтрой» (т. 2, а.с. 202, 204, 206, 208), узгоджував з керівництвом питання про обсяг та порядок виплати заробітної плати найманим працівникам, здійснював підбір персоналу і для інших юридичних осіб, зокрема ИП «Донецкое» (т. 2, а.с. 208).

7.4.1.11. Крім цього на думку позивача, ОСОБА_1 надавав охоронні послуги представникам влади рф у ході їх візитів до тимчасово окупованих територій. Так, співрозмовниця ОСОБА_1 - ОСОБА_14 впізнала останнього на відеозаписі, розміщеному 26.12.2022 на офіційному телеграм-каналі губернатора Ульяновської області (рф) ОСОБА_15. Протоколом за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій від 28.02.2023 року № 2/2/2-2719т зафіксовано спілкування (мовою оригіналу): ОСОБА_16 » Плохо Шифровался; переслане повідомлення ОСОБА_15 26.12.2022. На що

ОСОБА_1 відповідає «Плохо. Согласен» (т. 2, а.с. 196-197). Протоколом огляду допису в Telegram-сторінці від 13.02.2023 зафіксовано таке: «У ході перегляду відео з допису, на задньому фоні виявлено особу чоловічої статі, ззовні схожого на громадянина України та рф - ОСОБА_1 . На вказаному фото особа схожа на ОСОБА_1 одягнена в тактичний одяг чорного кольору, на лівому рукаві на (липучці) міститься шеврон з відповідною символікою «V».

Із наведеного матеріалу неможливо дійти однозначного висновку, що ОСОБА_1 надавав послуги охорони ОСОБА_17 . З інших досліджених доказів вбачається, що з 26.12.2022 ТОВ «ЄвроТрансСтрой» було залучено до ремонту моста через річку Кальміус. Встановлено, що ОСОБА_1 був працівником ТОВ «ЄвроТрансСтрой». Із протоколу огляду допису в Telegram-сторінці від 13.02.2023 вбачається, що ОСОБА_15 зустрічався із будівельниками з Ульяновської області та дивився умови їх проживання. Що не виключає зустріч у цей момент із ОСОБА_1 . Проте, сама по собі обставина щодо надання охоронних послуг ОСОБА_15 не є підставою для застосування санкції.

7.4.1.12.3 огляду на роль, яку виконував ОСОБА_1 щодо забезпечення персоналу для охорони різних об'єктів на тимчасово окупованих територіях, його статусу підлеглого по відношенню до керівників підприємства, який узгоджує низку питань із керівництвом товариства та самостійно не приймає рішення щодо використання його ресурсів, суд не дійшов висновку, що ОСОБА_1 вчиняв дії, що підпадали б під ознаки п.п. г) п. 1) ч. 1 ст. 5-1 та абз. 2 пп. а) п. 2) ч. 1 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#). Ним, як працівником ТОВ «ЄвроТрансСтрой», не підписувався договір підряду ремонту мосту, не здійснювався його ремонт та він не передавався відповідачем у користування країні-агресору.

7.4.2.Щодо підстави у вигляді суттєвого сприяння збройній агресії, передбаченої п. 2) ч. 1 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#).

7.4.2.1.Як підставу для застосування санкції Позивач наводить такі дії: здійснення пошукових заходів з виявлення громадян України - військовослужбовців ЗСУ, учасників АТО та інших патріотично налаштованих громадян України, які перебувають на територіях тимчасово окупованих Миколаївської та Херсонської областей; надання інформації щодо проросійськи налаштованих осіб, які займають керівні посади у самопроголошених органах, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України. ОСОБА_1 передає компрометуючу інформацію сину, з метою налагодження контактів з такими особами та вчинення спільних дій, які сприяють державі-агресору (т. 2, а.с 164-171, 225; т. 3, а.с. 105-111) .

У протоколі за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій від 28.02.2025 зафіксовано наступне спілкування між ОСОБА_1 (В) та його

сином - ОСОБА_4 (Л) з приводу учасників бойових дій та АТО 22.07.2022 та 23.07.2022 (мовою оригіналу)

«...(Л) У меня есть список лиц Действующие вс ВСУ Не глянеш?

(В) Давай

(Л) о 17:47 надсилає сфотографований аркуш паперу із прізвищами та датами народження)

(Л) Незнакомые тебе?

(В) Незнакомые. Это просто бойцы. Даже если «С» офицерскими погонами.

(Л) Хорошо

(В) о 21:53 (надсилає фотографію зі знімком частини аркушу паперу, де зафіксована назва «Громадська організація «участники ато «біла стріла. Облік не ведеться. ОСОБА_21 АДРЕСА_6 »)

(В) о 21:54 По остальным ничего интересного

(В) о 22:00 (надсилає посилання із підписом «Выступление участника АТО, ОСОБА_22 . Руководитель общественной организации «Белая стрела»

(В) о 22:00 А вот сама организация интересная Есть и местожительство ОСОБА_34

(Л) Надо Я не ожидал, что так информативно будет

(Л) А вот этого сможешь проверить?

(В) Во втором фото последняя фамилия ОСОБА_34 с указанием домашнего адреса Списки всех членов Белой стрелы могут быть либо у него дома, либо по юр. адресу организации

(Л) А ну да Добро

(В) По ОСОБА_24 тоже ничего ((

(Л) пересилає повідомлення з фотографією аркушу паперу із списком осіб» (т. 2, а.с. 219 - 222).

(В) Посмотрю

(В) Мошенник. Но связан с ветеранами АТО

(Л) Тут самое главное адрес проживания

(В)

Он в Николаеве проживает (Л) Ты про

ОСОБА_26 пересилає ще фотографію аркушу паперу із списком осіб

(Л) Забыл

(В) В предыдущих списках меня смущает два человека «С» одинаковым позывным «ОСОБА_35». Это говорит о том, что источник информации привирает.

(Л) Понял.

За 23.07.2023

(В) По последнему списку тоже ничего интересного. В самом селе Геройское проживало в лучшие времена 650 человек, а сейчас и того меньше. Там адреса проживания почти у всех есть» (т. 2, а.с. 219-225).

У висновку експерта від 27.12.2023 року № 514/1 експерт зазначає, що ОСОБА_1 надається допомога з пошуку учасників бойових дій та АТО; надаються поради, де саме можна знайти адреси проживання інших учасників громадського об'єднання учасників бойових дій та АТО «Біла Стріла» (т. 2, а.с. 144).

Також зафіксовано спілкування з ОСОБА_7, який 29.01.2023 року надіслав ОСОБА_1 детальний опис щодо планів тренувань та бойової підготовки мобілізованих для їх участі у т.зв «СВО» та розрахунок очікуваних витрат, а 01.03.2023 - «Каталог специальной продукции «Клеверкоптер», конфіденційний документ для службового користування ЧВК «Вагнер». ОСОБА_7 зазначив, що «це їх», з чого можна зробити висновок, що ОСОБА_7 співробітник ТОВ «Клеверкоптер». У вказаному файлі, у розділі «Про Клеверкоптер» зазначено: «С началом СВО компания осуществляет активную помощь различным подразделениям ВС РФ и других силовых структур в виде разработки, изготовления и безвозмездной передачи в войска накольников и хвостовиков для ВОІ, устройств сброса для БПЛА, хвостовиков для ПГ-7, проведения стрелковых курсов и тп.

Активное взаимодействие с представителями силовых структур РФ, возвращающихся из зоны проведения СВО, позволяет нам получать максимально-объективную картину текущей потребности войск и подразделений в специальных средствах и разрабатывать наиболее эффективные, отвечающие современным вызовам изделия».

З цього приводу Суд звертає увагу на те, що ОСОБА_1 досить скептично ставиться до пропозицій співрозмовника щодо організації військової підготовки та зазначає (мовою оригіналу): «ОСОБА_28, эту тему кто только не пытался поднять. Но! Первое: бесплатно - милости просим. Деньги? Денег нет. Поэтому набирают в эти группы народ всякий разный и возглавляют эти группы в

различных ведомствах и разных ЧВК люди, которые очень далеки от охраны как таковой. Поэтому второе: умные там не нужны...» (т. 2, а.с. 232).

З наведених діалогів не можливо дійти висновку, що ОСОБА_1 причетний до підготовки або мав намір готувати військовослужбовців рф для воєнних дій в Україні. Отже, ця обставина не може бути підставою для застосування санкції.

7.4.2.2. Суд зазначає, що запропоновані позивачем дії по сприянню збройній агресії, як підстава для стягнення активів здебільшого не охоплюються діями передбаченими, [Законом України «Про санкції»](#). Водночас, припускаючи, що законодавець у якості підстав для застосування санкції визначив невичерпний перелік діянь, суд дійшов висновку, що п. 2) ч. 1 ст. 5-1 Закону України закріпив критерій «суттєвого сприяння», який дозволяє відмежувати певні дії від тих, вчинення яких не призводить до застосування санкції, визначеної п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#). Крім цього ч. 1 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#) також закріплює «дії які створили суттєву загрозу».

7.4.2.3. Колегія суддів зазначає, що наведений закон не розкриває зміст поняття «суттєвий». Водночас Великий тлумачний словник сучасної української мови зазначає таке: «Суттєвий, який становить саму суть, зміст чого-небудь; важливий, значний// який має велике, особливе значення» (Великий тлумачний словник сучасної української мови : 250 000 /уклад. та голов. ред. В.Т. Бусел. - Київ; Ірпінь: Перун, 2005. - VIII, - 1728с.). Отже, у контексті [Закону України «Про санкції»](#) «суттєве сприяння» або «суттєва загроза» є оціночними поняттями, яке розкриває значимість, великий вплив на непорушність та захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України від реальних та потенційних загроз. У поєднанні із іншими перерахованими прикладами у п. 1 та 2 ч. 1 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#) дії відповідача з пошуку військовослужбовців ЗСУ, учасників АТО та інших патріотично налаштованих громадян України, які проживають на ТОТ є за своєю суттю діями, які сприяли особам, які безпосередньо приймали участь у захопленні та утриманні захопленої частини території України. Такі дії не носили формальний характер, оскільки ОСОБА_1 не тільки радив та перевіряв наявну інформацію, але і надав список осіб громадської організації з учасниками АТО, у якому відображалися персональні дані, адреси проживання, номери телефонів, тобто вчиняв дії із розшуку відповідних осіб.

Пошук військових АТО та службовців ЗСУ не мав на меті отримання звичайної інформації. Досліджені у судовому засіданні інтерв'ю цивільних полонених, свідчать про те, що ОСОБА_4 використовував їх для дискредитації захисних дій України та виправдовування військової агресії рф проти України (т. 5, а.с. 204 відеофайли на флеш-носії).

У [Законі України «Про боротьбу з тероризмом»](#) у ч. 1 закріплено, що тероризм - суспільно небезпечна діяльність, яка полягає у свідомому, цілеспрямованому застосуванні насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, убивств, тортур, залякування населення та органів влади або вчинення інших посягань на життя чи здоров'я ні в чому не винних людей або погрози вчинення злочинних дій з метою досягнення злочинних цілей.

Отже, активне сприяння ОСОБА_4 у пошуку відповідних осіб в умовах воєнних дій з боку РФ, що призводило до захоплення заручників серед військових й мирного населення, є суттєвим сприянням збройній агресії проти України, окупації території, яка входить до складу України, тобто є підставою, передбаченою п.п. а), п. 2, ч. 1 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#) для застосування санкції.

Інші обставини щодо налагодження контактів з проросійськи налаштованими особами, які займають керівні посади у самопроголошених органах на тимчасово окупованих територіях суд не оцінює, як «суттєве сприяння», а тому такі обставини не можуть бути підставою для застосування санкції.

7.4.3. Щодо підстави у вигляді безпосередньої збройної агресії шляхом надання методичних рекомендацій збройним формуванням держави-агресора та матеріального забезпечення збройних формувань, що передбачено п.п. г) п. 1) ч. 1. [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#), а саме взяття участі в організації (у тому числі плануванні, керівництві та координації, державному фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні) підготовки збройної агресії проти України, а також в організації безпосередньої збройної агресії проти України.

7.4.3.1. Позивач зазначає, що ОСОБА_1 надав методичні рекомендації збройному формуванню держави-агресора через сина - ОСОБА_4 щодо більш ефективного розміщення особового складу під час обстрілів з боку ЗСУ, для збільшення їх шансів на збереження життя та запобігання вогневому ураженню особового складу представників збройних формувань держави-агресора.

7.4.3.2. Так ОСОБА_1 висловлює сину наступні поради (мовою оригіналу) «Считаю нецелесообразным проживания всем в одном здании. Логичнее дислоцироваться в составе мелких групп (до 10 чел) на удалении друг от друга до 100 метров. Так как врагу накрыть такую площадь трудно, потребуется большое количество боеприпасов. Если получил легкую контузию, то обязательно надо хотя бы прокапаться у медиков». Ці поради підтверджуються Протоколом за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій від 28.02.2023 № 2/2/2-2718т (т. 2, а.с. 169; т. 3, а.с. 94-95).

7.4.3.3. Також ОСОБА_1 рекомендує сину - ОСОБА_4 оглядати автомобіль для виявлення вибухівки, що зафіксовано у Протоколі за результатами проведення

негласних слідчих (розшукових) дій від 28.02.2023 № 2/2/2-2718т (т. 2, а.с. 174; т. 3, а.с. 105).

7.4.3.4. В обґрунтування підстав застосування санкції позивач наголошує на тому, що ОСОБА_1 здійснював матеріально-технічне забезпечення представника збройних формувань держави-агресора.

7.4.3.5. ОСОБА_1 надсилав кошти та купував особисті речі сину - ОСОБА_4, що підтверджується Протоколом за результатами проведення НСРД від 28.02.2023 (т. 2, а.с. 172-173, 178).

7.4.3.6. Враховуючи наведене суд зазначає, що п.п. г) п. 1) ч. 1. [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#), на який посилається позивач, містить такі підстави: завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, зокрема, але не виключно, шляхом) взяття участі в організації (у тому числі плануванні, керівництві та координації, державному фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні) підготовки збройної агресії проти України, а також в організації безпосередньої збройної агресії проти України.

На думку колегії суддів, перераховані позивачем приклади діяльності ОСОБА_1 не відповідають приписам закону, як підставі застосування санкції. Вони мають приватний, сімейний характер. Відносин батька та сина. Поради, які надає ОСОБА_1 сину ОСОБА_4, спрямовані на збереження його життя, а не на вчинення збройної агресії проти народу України, територіальної цілісності. Зафіксовані у Протоколі за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій від 28.02.2023 № 2/2/2-2718т розмови не мають публічного характеру. Із досліджених доказів неможливо дійти висновку, що купівля цивільного одягу або грошова допомога, яку надіслав відповідач ОСОБА_4 у сумі 10 000 та 25 000 руб завдає істотну шкоду національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України.

7.4.3.7. Враховуючи наведене, колегія суддів дійшла висновку, що ці відносини батька із сином, з приводу надання грошових коштів для особистих потреб, поради по збереженню життя, трудові відносини відповідача із працедавцем на тимчасово окупованій території не можуть бути використаними для застосування санкції у виді стягнення активів в дохід держави.

7.4.3.8. Водночас поради з пошуку ветеранів АТО, громадських активістів на тимчасово окупованій території, носили активний та ініціативний характер. Встановлено, що ОСОБА_1 самостійно надав інформацію сину про громадську організацію та її керівний склад. Повідомив ОСОБА_29, де краще знайти інформацію про інших учасників організації, яка ОСОБА_29 не була відома, і за словами останнього є дуже інформативною. Такі дії ОСОБА_1 очевидно

виходять за межі реалізації звичайних трудових та сімейних прав особи, яким суд вже надав оцінку. Характер збору даних, здійснених відповідачем, відповідають діям, які спрямовані на сприяння у вчиненні тероризму та веденню агресивної війни. Отже, у даному випадку сприяння військовій агресії є суттєвим та виступає підставою для застосування санкції.

7.5. Чи належать відповідачу активи, до яких може застосовуватися санкція, передбачена п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#), чи може він прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії щодо таких активів, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними

7.5.1. За змістом п.1-1 ч. 1 [статті 4 Закону України «Про санкції»](#) санкція у виді стягнення активів в дохід держави може застосовуватися до:

- активів, які належать фізичній або юридичній особі;
- активів, щодо яких фізична або юридична особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Відповідно до п. 2 ч. 1 [ст. 1 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації \(відмиванню\) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»](#) активами є кошти, у тому числі електронні гроші, інше майно, майнові та немайнові права.

Земельні ділянки, житловий будинок, домоволодіння, транспортні засоби, пристрої для відстрілу патронів, про стягнення яких йдеться у позовній заяві до ОСОБА_1, охоплюються законодавчим визначенням активів, а відтак до них може бути застосоване стягнення.

7.5.2. Щодо активів, які належать ОСОБА_1.

7.5.2.1. Корпоративні права.

Згідно Витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань від 19.06.2024 ОСОБА_1 є засновником та кінцевим бенефіціарним власником із часткою володіння 100 % ТОВ «АМСТЕЛ-СКІ» (т. 4, а.с. 222 - 227).

7.5.2.2. Нерухоме майно, власником якого є ОСОБА_1.

Інформаційною довідкою № 383543520 від 19.06.2024 (т. 4, а.с. 233 -246, т. 5, а.с. 2-33) підтверджується, що ОСОБА_1 є власником таких земельних ділянок та інших об'єктів нерухомості:

- земельної ділянки кадастровий номер 2611092001:22:002:1752, площею 0,05 га із цільовим призначенням: для будівництва туристичного комплексу з мережею готельної та господарської інфраструктури для організації надання туристичних послуг за адресою: АДРЕСА_7 ; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 725547526110;

- земельної ділянки кадастровий номер 2611092001:22:002:1815, площею 0,0381 га із цільовим призначенням: для будівництва туристичного комплексу з мережею готельної та господарської інфраструктури для організації надання туристичних послуг за адресою: АДРЕСА_7 , реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 150854726110;

- земельної ділянки кадастровий номер 2611092001:22:002:1816, площею 0,0343 га із цільовим призначенням: для будівництва туристичного комплексу з мережею готельної та господарської інфраструктури для організації надання туристичних послуг; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 149403426110;

- земельної ділянки кадастровий номер 3222484600:03:002:5006, площею 0.8706 га із цільовим призначенням: для ведення особистого селянського господарства за адресою: Київська обл., Києво-Святошинський р., с/рада. Личанська; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 24479832224;

- земельної ділянки кадастровий номер 0111900000:01:009:0231, площею 0,095 га із цільовим призначенням: для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), будівництво та обслуговування жилого будинку, господарчих будівель та споруджень (присадибна ділянка) за адресою: АДРЕСА_8 ; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 197665701119;

- машиномісця загальною площею 12,9 кв.м за адресою: АДРЕСА_9 ; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 334017180000;

- машиномісця загальною площею 12,8 кв.м за адресою: АДРЕСА_10 ; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 333926780000;

- квартири загальною площею 212.2 кв.м, житловою площею 101,2 кв.м за адресою: АДРЕСА_4 ; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 259784580000.

З відповіді ГУ Держгеокадастру у місті Києві та Київській області № 5-10-0.222-6173/2-24 від 27.06.2024 (т. 5 , а.с. 46-47), вбачається, що ОСОБА_1 є власником наступних земельних ділянок, відомості про які не внесені до Єдиного державного реєстру речових прав на нерухоме майно:

- земельної ділянки кадастровий номер 3221884000:25:004:0175, площею 0,1009 га за адресою: Київська область, Вишгородський район, Лебедівська сільська рада із цільовим призначенням: для ведення особистого підсобного господарства, садівництва, городництва, сінокосіння і випасання худоби;
- земельної ділянки кадастровий номер 3221884000:25:004:0188, площею 0,1046 га за адресою: Київська область, Вишгородський район, Лебедівська сільська рада із цільовим призначенням: для ведення особистого підсобного господарства, садівництва, городництва, сінокосіння і випасання худоби;
- земельної ділянки кадастровий номер 3221884000:25:004:0176, площею 0,1009 га за адресою: Київська область, Вишгородський район, Лебедівська сільська рада із цільовим призначенням: для ведення особистого підсобного господарства, садівництва, городництва, сінокосіння і випасання худоби;
- земельної ділянки кадастровий номер 3221884000:25:004:0216, площею 0,1367 га за адресою: Київська область, Вишгородський район, Лебедівська сільська рада із цільовим призначенням: для індивідуального садівництва;
- земельної ділянки кадастровий номер 3221884000:25:004:0213, площею 0,1000 га за адресою: Київська область, Вишгородський район, Лебедівська сільська рада із цільовим призначенням: для індивідуального садівництва;
- земельної ділянки кадастровий номер 3221884000:25:004:0212, площею 0,1000 га за адресою: Київська область, Вишгородський район, Лебедівська сільська рада із цільовим призначенням: для індивідуального садівництва.

7.5.2.3. Рухоме майно, власником якого є ОСОБА_1 .

Листом Головного сервісного центру МВС № 31/11914-11972-2024 від 30.04.2024 (62341) (т. 5, а.с. 53), за ОСОБА_1 09.08.2019 зареєстровано транспортний засіб MERCEDES-BENZ GL 550 чорного кольору, 2010 року випуску, номер: НОМЕР_5 , VIN НОМЕР_6 .

Відповіддю Національної поліції України № 100343-2024 від 22.07.2024 (т. 5, а.с. 85) повідомлено, що за громадянином ОСОБА_1 обліковано:

- пістолет «ПМ», калібр 9, № НОМЕР_7 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України;
- пістолет «PARABELUMMP08», калібр 9, № НОМЕР_8 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України;
- пістолет «АПС», калібр 9, № НОМЕР_9 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України;

- пістолет «WALTERP38», калібр 9, № НОМЕР_10 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України.
- мисливський нарізний карабін «BROWNINGBARAFFUT», калібр 30-06, № НОМЕР_11 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України;
- мисливський нарізний карабін « TP9 », калібр 9, № НОМЕР_13 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України;
- мисливський нарізний карабін «FNSCARL», калібр 223, № НОМЕР_14 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України;
- мисливський нарізний карабін «АКМСМФ», калібр 7,62, № НОМЕР_15 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України;
- мисливський нарізний карабін «APC9», калібр 9, № НОМЕР_16 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України;
- Пістолет «CZ85COMBAT», калібр 9, № НОМЕР_17 .

7.5.2.4. Майнові права, власником якого є ОСОБА_1 .

Відповіддю УКРНОІВІ № 5103/2802-05-24 (т. 5, а.с. 54-65, 68 - 82) ОСОБА_1 належать:

- майнові права інтелектуальної власності на художньо-графічне зображення знаку «ІНФОРМАЦІЯ_3», які належать ОСОБА_1 згідно свідоцтва від 10.11.2017 № НОМЕР_18 ;
- майнові права інтелектуальної власності на художньо-графічне зображення знаку «ІНФОРМАЦІЯ_3», які належать ОСОБА_1 згідно свідоцтва від 25.06.2018 № НОМЕР_19 ;
- майнові права інтелектуальної власності на художньо-графічне зображення знаку «ІНФОРМАЦІЯ_4», які належать ОСОБА_1 згідно свідоцтва від 10.11.2017 № НОМЕР_20 ;
- майнові права інтелектуальної власності на художньо-графічне зображення знаку «ІНФОРМАЦІЯ_4», які належать ОСОБА_1 згідно свідоцтва від 25.05.2017 № НОМЕР_21 ;

- майнові права інтелектуальної власності на художньо-графічне зображення знаку «ІНФОРМАЦІЯ_3», які належать ОСОБА_1 згідно свідоцтва від 26.02.2018 № НОМЕР_22 .

7.5.2.5. Грошові кошти, які належать ОСОБА_1

- кошти у сумі 150 000 грн, які вилучені під час обшуку 23.02.2023 за адресою реєстрації ОСОБА_1 у м. Києві, а саме: АДРЕСА_4 (т. 3 а,с. 195-203);

- кошти, які обліковуються на банківських рахунках АТ «СЕНС БАНК»

НОМЕР_23 у сумі 8 366,61 грн;

НОМЕР_24 у сумі 5 001,44 грн;

НОМЕР_25 у сумі 29 830,97 грн;

НОМЕР_25 у сумі 45,72 Доларів США;

НОМЕР_26 у сумі 2 539,23 Доларів США.

-кошти, які обліковуються на банківському рахунку в АТ КБ «ПриватБанк»

НОМЕР_27 у сумі 4 796,48 грн, що підтверджується відповіддю АТ КБ «ПриватБанк» (т. 5, а.с. 95-99).

7.5.2.6. *Про активи, щодо яких ОСОБА_1 може прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження*

Як попередньо зазначалось, санкція у виді стягнення активів в дохід держави може застосовуватися, в тому числі до активів, щодо яких підсанкційна особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними. Таким чином, законодавець передбачив можливість стягнення активів в дохід держави, які формально не належать на праві власності підсанкційній особі, однак мають з нею певний зв'язок у виді неформалізованого контролю.

Позовна вимога Міністерства юстиції України про стягнення активів в дохід держави стосується, в тому числі майна, яке на праві власності належить ОСОБА_2 .

До такого майна відносяться:

-квартира загальною площею 63,7 кв. м, житловою площею 41 кв. м. за адресою: АДРЕСА_2 ; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1465470001119;

-нежитлове приміщення - паркувальне місце № 55 з літ. «Я» площею 17,4 кв. м за адресою: АДРЕСА_8 ; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 153517301119;

-нежитлове приміщення - паркувальне місце № 56 з літ. «Я» площею 18 кв. м за адресою: АДРЕСА_8 ; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 153471501119;

-земельна ділянка кадастровий номер 0111949700:002:0132 площею 0,1 га з цільовим призначенням для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) за адресою: АДРЕСА_8 ; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 137394201119.

Про можливість ОСОБА_1 прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження перерахованим майном, вказують такі фактичні дані.

Майно набуто ОСОБА_1 у період з 29.03.2012 по 24.09.2013. Набуття майна відбулося безоплатно, за словами самого ОСОБА_1 , таке майно він не купував за свої гроші або кошти дружини. Це підтверджується інтерв'ю із ОСОБА_1 (т. 5, а.с. 204 (флеш-наковпичувач) (програма «Гроші»). Зазначений спосіб набуття активу та його реєстрація за відповідачем підтверджує, що останній мав вплив на це майно та можливість визначати його долю. Щодо кожного з об'єктів 19.01.2018 між ОСОБА_1 та ОСОБА_2 укладено Договори про визначення часток у праві спільної власності подружжя, після чого кожна із сторін стала власником 1/2 частки кожного із об'єктів нерухомого майна. Цього ж дня, ОСОБА_1 та ОСОБА_2 укладено договори купівлі-продажу, згідно яких ОСОБА_2 купила у ОСОБА_1 1/2 частку кожного об'єкта нерухомого майна і, відповідно, стала єдиним власником такого майна (т. 5, а.с. 104 - 138).

Доданими матеріалами до позовної заяви підтверджується, що і після продажу майна своїй дружині, останній продовжував користуватися вказаним майном. Так у протоколі за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій від 28.02.2023 наявні розмови між ОСОБА_1 та ОСОБА_4 щодо перебування відповідача у квартирі в Ялті станом на вересень 2022 року (т. 2, а.с. 173-174, 177, 178).

Відповідно до запису в паспорті ОСОБА_1 , ним укладено шлюб 24.09.1994 з ОСОБА_30 (ОСОБА_31) (т. 2, а.с. 41; т. 1, а.с. 92). Відомостей про розірвання шлюбу Суду надано не було.

За змістом ч. 1 [ст. 60 СК України](#) майно, набуто подружжям за час шлюбу, належить дружині та чоловікові на праві спільної сумісної власності незалежно від того, що один з них не мав з поважної причини (навчання, ведення домашнього господарства, догляд за дітьми, хвороба тощо) самотійного заробітку (доходу). При цьому дружина та чоловік мають рівні права на володіння, користування і розпоряджання майном, що належить їм на праві

спільної сумісної власності, якщо інше не встановлено домовленістю між ними (ч. 1 [ст. 63 СК України](#)).

Згідно з ч. 1 [ст. 65 СК України](#) дружина, чоловік розпоряджаються майном, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, за взаємною згодою. Положення аналогічного змісту щодо розпорядження майном, що є спільною сумісною власністю, міститься у ч. 2 [ст. 369 ЦК України](#). При цьому у разі вчинення одним із співвласників правочину щодо розпорядження спільним майном вважається, що він вчинений за згодою всіх співвласників, якщо інше не встановлено законом (абз. 2 ч. 2 [ст. 369 ЦК України](#)).

З вищезазначених законодавчих положень вбачається, що зміст права спільної сумісної власності сам по собі охоплює можливість прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом праву розпорядження активом одним з подружжя, коли право власності на такий актив зареєстроване за іншим з подружжя. Тобто, не зважаючи на те, що актив був за договором купівлі-продажу переоформлений на дружину відповідача - ОСОБА_2, сам ОСОБА_1 може прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом праву розпорядження ними. Підсилює цю позицію безоплатність набуття активів ОСОБА_1 без участі його дружини або використання сімейного бюджету на його набуття.

Таким чином щодо активів ОСОБА_2, право власності на які зареєстроване після 24.09.1994, підсанкційна особа - ОСОБА_1 може прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Суд звертає увагу на те, що зазначені вище активи набуті ОСОБА_2 у власність під час шлюбних відносин від ОСОБА_1. Відповідачем та ОСОБА_2 не надано колегії суддів доказів належності вищезазначених активів до категорії тих, щодо яких розповсюджується правовий режим особистої приватної власності. Таким чином Суд констатує, що як в силу закону, так і з огляду на безоплатність набуття ОСОБА_1 активів, подальше користування ними після відчуження дружині, відповідач може вчиняти дії щодо зареєстрованих на ім'я ОСОБА_2 активів, тотожні праву розпорядження ними.

Як попередньо зазначалось, ч. 6 [ст. 283-1 КАС України](#) орієнтує суд ухвалювати рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою порівняно із сукупністю доказів іншої сторони. На думку Суду, цей стандарт доведення позивачем дотримано в контексті питання про можливість відповідача вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження активами, право власності на які зареєстроване на ОСОБА_2.

У зв'язку із викладеним, а також з огляду на доведення позивачем підстав, передбачених п. 2) ч. 1 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#), вищевказані активи належить стягнути в дохід держави.

7.6. Щодо пропорційності втручання у право власності

Будь-яке примусове позбавлення власності є втручанням у мирне володіння майном. Відповідно до положень ст. 1 Першого Протоколу до [Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод](#) (далі - Конвенція) кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений свого майна інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом або загальними принципами міжнародного права. Також ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності ([ст. 41 Конституції України](#)). Право в цілому дозволяє таке втручання, проте це втручання повинно бути законним, обґрунтованим та пропорційним.

Будь-яке обмеження права власності повинно здійснюватися, зокрема, на умовах, передбачених законом. Обмеження права власності має переслідувати законну мету за допомогою засобів, які є пропорційними меті (Beucler проти Італії (Рішення Великої Палати від 05.01.2000, заява № 33202/96, параграф 107)). При цьому має бути розумне співвідношення між засобами та метою.

Досягається так званий «справедливий баланс» між інтересом суспільства та вимогами щодо захисту фундаментальних прав особи (серед інших, рішення у справі Edwards проти Мальти від 24.10.2006, заява № 17647/04, параграф 69).

Право власності не є абсолютним, оскільки держава може вимагати від суб'єктів дотримуватися певних зобов'язань. У разі, якщо особи своїми діями створюють суттєву загрозу національній безпеці, інтересам громадян країни, наприклад, через фінансування чи підтримку війни проти цієї країни, держава може вжити заходів на припинення чи попередження таких дій.

При застосуванні такої санкції як стягнення активів у дохід держави суд повинен враховувати співмірність її застосування зі шкодою, що завдана інтересам суспільства діями відповідача.

У постанові Великої Палати Верховного Суду від 07.04.2020 у справі № 916/2791/13 сформована наступна правова позиція: втручання у право власності, навіть якщо воно здійснюється згідно із законом і з легітимною метою, буде розглядатися як порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції, якщо не буде встановлений справедливий баланс між інтересами суспільства, пов'язаними із цим втручанням, й інтересами особи, яка зазнає втручання в її право власності. Отже, має існувати розумне співвідношення (пропорційність) між метою, досягнення якої передбачається, та засобами, які використовуються для її досягнення (п. 6.43 Постанови).

Оцінюючи пропорційність втручання у право на вільне володіння, суд, у першу чергу, враховує, що захід у виді стягнення активів в дохід держави є винятковим заходом, обумовленим гостротою становища та необхідністю досягнення цілей - захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичної діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави, в умовах правового режиму воєнного стану.

Застосування вказаних заходів відповідає критерію «необхідності у демократичному суспільстві», оскільки у їх запровадженні, з огляду на визнані факти військової агресії щодо України, існує нагальна потреба.

Таке втручання має легітимну мету - забезпечити контроль за активами особи, яка несе або може нести потенційну загрозу національним інтересам України, її суверенітету та територіальній цілісності; зупинити агресивні дії рф; припинити підтримку її нинішнього політичного режиму шляхом удару по фінансовим можливостям «прихильників» такої політики; забезпечити здійснення швидкого та ефективного відшкодування збитків, завданих жертвам агресії за рахунок коштів, отриманих від конфіскації.

У цьому випадку Суд враховує співмірність застосування санкції у виді стягнення активів в дохід держави із шкодою, що завдана інтересам суспільства діями ОСОБА_1 .

Під час розгляду справи суд встановив, що ОСОБА_1 свідомо та добровільно сприяв у пошуках учасників антитерористичної операції, громадських активістів, які проживали на тимчасово окупованих територіях, військовослужбовців ЗСУ. Метою таких дій було сприяння ОСОБА_4 , як представнику терористичного угруповання, у пошуках таких осіб з метою їх використання проти України, придушення руху опору на окупованих територіях, захоплення заручників з метою запису відеоматеріалів, які б дискредитували військовослужбовців України, виправдовували розв'язану війну проти України та дії Української влади щодо супротиву загарбницьким діям рф.

Ці дії перебувають у причинному зв'язку із порушенням фундаментальних прав та інтересів людини і суспільства в цілому, що підтверджується дослідженими інтерв'ю (т. 1, а.с. 109, 139-145, т. 5, а.с. 204 (флеш-накопичувач). Такі дії, як складової військових дій рф проти України, призвели до продовження окупації частини території України, великої кількості загиблих як серед цивільного населення, так і серед військових, знищення цілих населених пунктів, житлових кварталів, об'єктів критичної інфраструктури, знищення історико-культурних пам'яток України, економічної нестабільності України, зменшення рівня життя

населення, погіршення економічної, інвестиційної та туристичної «привабливості» України, масовому викраденню та вивезенню дітей з тимчасово окупованих територій, геноциду українського народу, поставили під загрозу існування України як незалежної держави.

У контексті викладеного Суд враховує інформацію, яка публікується Управлінням Верховного комісара ООН з прав людини щодо втрат серед цивільних осіб після початку вторгнення російської федерації на територію України. Ці відомості є загальновідомими, широко освітленими у ЗМІ та не потребують доказування в силу ч. 3 [ст.78 КАС України](#).

На офіційному веб-сайті ООН опубліковано таку інформацію: станом на 10.07.2024 зафіксовано 11 284 випадків загибелі та 22 594 поранень цивільних осіб, серед них 622 випадки загибелі дітей та 1487 випадків їх поранення (т. 5, а.с. 142-145).

УВКПЛ ООН вважає, що реальна кількість втрат серед цивільних осіб значно вища, оскільки отримання інформації з деяких місць, де тривають інтенсивні бойові дії, відбувається з затримкою, та багато повідомлень із місць, звідки надходить інформація про втрати серед цивільного населення, все ще потребують підтвердження.

Вказане зумовлює відповідне реагування з боку держави шляхом використання правового механізму у виді стягнення в дохід держави активів відповідача, які знаходяться на території України.

При цьому Суд також враховує, що відповідач та третя особа, яка не заявляє самостійні вимоги щодо предмета спору, на стороні відповідача - ОСОБА_2, має житло на території рф, що не позбавляє їх єдиного житла на території України. За майже три роки, ні відповідач, ні ОСОБА_2 не приїжджали на територію України, та не користувалися житлом, яке знаходиться на підконтрольній Україні території, що свідчить про те, що такий захід не буде надмірно обтяжливим.

Стягнення у дохід держави зброї, транспортних засобів та корпоративних активів, унеможливить їх використання усупереч інтересам України та підтримання учасників терористичного угруповання.

За встановлених обставин відсутні підстави припускати порушення справедливого балансу між інтересами суспільства у припиненні агресії та втручанням у право власності, метою якого є сприяння припиненню цієї невинуватої агресії., відшкодування збитків Україні та громадянам України, які постраждали через воєнні дії військовослужбовців рф та осіб, які їм сприяли вчиняти відповідні дії.

Таким чином Суд дійшов висновку про пропорційність таких обмежувальних заходів, як стягнення активів, що належать відповідачу, а також третім особам, щодо яких відповідач прямо та опосередковано може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними, що передбачено п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#), оскільки таке позбавлення права власності здійснюється виключно в інтересах суспільства, з врахуванням публічного інтересу.

8. Щодо позиції представника відповідача та третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору

Представник відповідача під час судового розгляду заявляв про недопустимість доказів, через те, що вони є матеріалами кримінального провадження.

З цього приводу Суд звертає увагу на те, що доказами в адміністративній справі будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи (ч. 1 [ст. 72 КАС України](#)).

Ці дані встановлюються письмовими, речовими і електронними доказами, висновками експертів, показаннями свідків.

Недопустимими є докази, які одержані з порушенням порядку, встановленого законом.

Серед досліджених письмових доказів наявні протоколи негласних слідчих дій. Перевіряючи, чи отримані ці докази у передбаченому законом порядку, Суд має оцінити їх в контексті вимог, які висуває закон до їх отримання. Водночас Суд зазначає про безпідставність використання в адміністративній справі стандартів кримінального судочинства. У кримінальному процесі обов'язок довести законність походження доказів покладається на сторону обвинувачення. Способи доведення передбачені [КПК України](#).

При розгляді адміністративної справи достатньо оцінити, чи отримано доказ у порядку встановленим законом.

У матеріалах долучених до позовної заяви наявні протоколи негласних (слідчих) розшукових дій. Проведення негласних слідчих (розшукових) дій у вигляді зняття інформації з транспортних-телекомунікаційних систем здійснюється на підставі ухвали суду ([ст. 264 КПК України](#)).

До позовної заяви поряд із протоколами за результатами негласних слідчих (розшукових) дій, додані ухвали суддів про дозвіл на їх проведення (т. 2, а.с. 146-162). Крім цього позивач надав дозволи від органів досудового розслідування для їх використання при зверненні до ВАКС (т. 1, а.с. 182, 207,

223). Отже, зазначені докази отримані у порядку передбаченому законом та можуть бути використаними в адміністративній справі.

Також суд звертає увагу на показання свідка ОСОБА_32 .

Свідок у судовому засіданні повідомила, що вона є директором ТОВ «Амстел-Скі». Востаннє із ОСОБА_1 спілкувалася у лютому 2022 році. Останній був проти війни. Після цього ніякої інформації від нього не отримувала. Готель надавав безоплатне проживання для ВПО, а також про перерахунок 5 000 грн для потреб ЗСУ. Після початку воєнних дій ОСОБА_1 з цього приводу ніяких окремих розпоряджень не надавав. Готель не отримує прибутки, оскільки активи арештовані, крім тих, які перебувають у власності інших осіб.

З приводу показань свідка Суд зазначає, що ці показання не мають відношення щодо встановлення причетності ОСОБА_1 до терористичної діяльності, яку проводить рф та військовослужбовці рф на тимчасово окупованій території. Надані показання не підтверджують та не спростовують ці обставини.

Колегія суддів також звертає увагу на зафіксоване Протоколом за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій від 02.03.2023 спілкування ОСОБА_1 та ОСОБА_33 . Під час розмови остання пропонує ОСОБА_1 перерахувати кошти на вказаний рахунок для допомоги українським хлопцям на передовій продуктами та засобами гігієни тощо, на що відповідач погоджується і надає вказівку такого змісту (мовою оригіналу) «Денег осталось на счете не много, переведите 50 тис. грн на нужный счет» (т. 3, а.с. 46-47).

Водночас суд звертає увагу, що перерахування коштів українським оборонцям передували тим, діям, які стали підставою звернення до суду із адміністративним позовом про застосування стягнення активів. Дії, пов'язані із сприянням ОСОБА_1 військовій агресії проти України, зафіксовані у липні 2022 року, тобто після волонтерських дій останнього. Крім цього сама по собі допомога Україні не звільняє підсанкційну особу від застосування санкцій, передбачених [Законом України «Про санкції»](#) у випадку їх встановлення.

Отже, зазначені фактичні дані про допомогу українським оборонцям та переселенцям не можуть бути підставою для звільнення від застосування санкцій.

9. Щодо розподілу судових витрат

Питання розподілу судових витрат врегульоване [ст. 139 КАС України](#).

Згідно з ч. 2 [ст. 139 КАС України](#) при задоволенні позову суб'єкта владних повноважень з відповідача стягуються виключно судові витрати суб'єкта владних повноважень, пов'язані із залученням свідків та проведенням експертиз.

При частковому задоволенні позову судові витрати покладаються на обидві сторони пропорційно до розміру задоволених позовних вимог. При цьому суд не включає до складу судових витрат, які підлягають розподілу між сторонами, витрати суб'єкта владних повноважень на правничу допомогу адвоката та сплату судового збору (ч. 3 [ст. 139 КАС України](#)).

За положеннями ч. 11 [ст. 139 КАС України](#) судові витрати третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, стягуються на її користь зі сторони, визначеної відповідно до вимог цієї статті, залежно від того, заперечувала чи підтримувала така особа заявлені позовні вимоги.

Позивач, відповідач та треті особи не надали суду доказів понесення судових витрат. Позивач на підставі п. 25 ч. 1 [ст. 5 Закону України «Про судовий збір»](#) звільнений від сплати судового збору.

За таких умов відсутні підстави для розподілу судових витрат.

10. Щодо звернення судового рішення до виконання

Згідно з п. 6 ч. 1 [ст. 244 КАС України](#) при ухваленні рішення суд серед іншого вирішує чи є підстави допустити негайне виконання рішення.

Перелік рішень, які виконуються негайно, наведений у [ст. 371 КАС України](#). Рішення у справі про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#), не належить до судових рішень, які виконуються негайно. Тому суд не знаходить підстав для допущення негайного виконання рішення.

За положеннями ч. 3 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#) рішення суду про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#), в день набрання ним законної сили надсилається Фонду державного майна України для здійснення повноважень у сфері управління активами, щодо яких ухвалено судові рішення про застосування такої санкції, а також до апарату Ради національної безпеки і оборони України, Кабінету Міністрів України.

Згідно з ч. 1, 2 [ст. 372 КАС України](#) у разі необхідності способ, строки і порядок виконання можуть бути визначені у самому судовому рішенні. Так само на відповідних суб'єктів владних повноважень можуть бути покладені обов'язки щодо забезпечення виконання рішення. Судове рішення, яке набрало законної сили, є підставою для його виконання.

З огляду на особливості цієї категорії справ суд вважає, що рішення про застосування санкції звертається Вищим антикорупційним судом до виконання в день набрання ним законної сили шляхом направлення до Фонду державного майна України для здійснення повноважень у сфері управління активами, щодо

яких ухвалено судові рішення про застосування такої санкції, а також до апарату Ради національної безпеки і оборони України, Кабінету Міністрів України.

Керуючись статтями [243-246](#), [255](#), [268-272](#), [283-1 Кодексу адміністративного судочинства України](#), статтями [2](#), [4](#), [5](#), [5-1 Закону України «Про санкції»](#), Суд

У Х В А Л И В :

1. Задовольнити позовну заяву Міністерства юстиції України до ОСОБА_1, треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: ОСОБА_2 та Товариство з обмеженою відповідальністю «АМСТЕЛ-СКІ», ОСОБА_3 про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 [статті 4 Закону України «Про санкції»](#).

2. Застосувати до ОСОБА_1 санкцію, передбачену пунктом 1-1 частини 1 [статті 4 Закону України «Про санкції»](#).

3. Стягнути у дохід держави:

активи, які належать ОСОБА_1

-100 % статутного капіталу Товариства з обмеженою відповідальністю «АМСТЕЛ-СКІ», код ЄДРПОУ 39064077, у розмірі 20 000 000,00 грн;

-земельну ділянку кадастровий номер 2611092001:22:002:1752, площею 0,05 га із цільовим призначенням: для будівництва туристичного комплексу з мережею готельної та господарської інфраструктури для організації надання туристичних послуг за адресою: АДРЕСА_7; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 725547526110;

-земельну ділянку кадастровий номер 2611092001:22:002:1815, площею 0,0381 га із цільовим призначенням: для будівництва туристичного комплексу з мережею готельної та господарської інфраструктури для організації надання туристичних послуг за адресою: АДРЕСА_7, реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 150854726110;

-земельну ділянку кадастровий номер 2611092001:22:002:1816, площею 0,0343 га із цільовим призначенням: для будівництва туристичного комплексу з мережею готельної та господарської інфраструктури для організації надання туристичних послуг; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 149403426110;

-земельну ділянку кадастровий номер 3222484600:03:002:5006, площею 0.8706 га із цільовим призначенням: для ведення особистого селянського господарства за адресою: Київська обл., Києво-Святошинський р., с/рада. Личанська; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 24479832224;

-земельну ділянку кадастровий номер 0111900000:01:009:0231, площею 0,095 га із цільовим призначенням: для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), будівництво та обслуговування жилого будинку, господарчих будівель та споруджень (присадибна ділянка) за адресою: АДРЕСА_8 ; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 197665701119;

-машиномісце загальною площею 12,9 кв.м за адресою: АДРЕСА_9 ; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 334017180000;

-машиномісце загальною площею 12,8 кв.м за адресою: АДРЕСА_10 ; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 333926780000;

-квартиру загальною площею 212,2 кв.м, житловою площею 101,2 кв.м за адресою: АДРЕСА_4 ; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 259784580000;

- земельну ділянку кадастровий номер 3221884000:25:004:0175, площею 0,1009 га за адресою: Київська область, Вишгородський район, Лебедівська сільська рада із цільовим призначенням: для ведення особистого підсобного господарства, садівництва, городництва, сінокосіння і випасання худоби;

- земельну ділянку кадастровий номер 3221884000:25:004:0188, площею 0,1046 га за адресою: Київська область, Вишгородський район, Лебедівська сільська рада із цільовим призначенням: для ведення особистого підсобного господарства, садівництва, городництва, сінокосіння і випасання худоби;

- земельну ділянку кадастровий номер 3221884000:25:004:0176, площею 0,1009 га за адресою: Київська область, Вишгородський район, Лебедівська сільська рада із цільовим призначенням: для ведення особистого підсобного господарства, садівництва, городництва, сінокосіння і випасання худоби;

- земельну ділянку кадастровий номер 3221884000:25:004:0216, площею 0,1367 га за адресою: Київська область, Вишгородський район, Лебедівська сільська рада із цільовим призначенням: для індивідуального садівництва;

- земельну ділянку кадастровий номер 3221884000:25:004:0213, площею 0,1000 га за адресою: Київська область, Вишгородський район, Лебедівська сільська рада із цільовим призначенням: для індивідуального садівництва;

- земельну ділянку кадастровий номер 3221884000:25:004:0212, площею 0,1000 га за адресою: Київська область, Вишгородський район, Лебедівська сільська рада із цільовим призначенням: для індивідуального садівництва;

- транспортний засіб MERCEDES-BENZ GL 550 чорного кольору, 2010 року випуску, номер: НОМЕР_5, VIN НОМЕР_6 ;

- пістолет «ПМ», калібр 9, № НОМЕР_7 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України;
- пістолет «PARABELUMMP08», калібр 9, № НОМЕР_8 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України;
- пістолет «АПС», калібр 9, № НОМЕР_9 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України;
- пістолет «WALTERP38», калібр 9, № НОМЕР_10 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України.
- мисливський нарізний карабін «BROWNINGBARAFFUT», калібр 30-06, № НОМЕР_11 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України;
- мисливський нарізний карабін «TR9», калібр 9, № НОМЕР_13 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України;
- мисливський нарізний карабін «FNSCARL», калібр 223, № НОМЕР_14 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України;
- мисливський нарізний карабін «АКМСМФ», калібр 7,62, № НОМЕР_15 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України;
- мисливський нарізний карабін «АРС9», калібр 9, № НОМЕР_16 , який перебуває на зберіганні у Департаменті господарського забезпечення Служби безпеки України;
- пістолет «CZ85COMBAT», калібр 9, № НОМЕР_17 .
- майнові права інтелектуальної власності на художньо-графічне зображення знаку «ІНФОРМАЦІЯ_3», які належать ОСОБА_1 згідно свідоцтва від 10.11.2017 № НОМЕР_18 ;
- майнові права інтелектуальної власності на художньо-графічне зображення знаку «ІНФОРМАЦІЯ_3», які належать ОСОБА_1 згідно свідоцтва від 25.06.2018 № НОМЕР_19 ;
- майнові права інтелектуальної власності на художньо-графічне зображення знаку «ІНФОРМАЦІЯ_4», які належать ОСОБА_1 згідно свідоцтва від 10.11.2017 № НОМЕР_20 ;

- майнові права інтелектуальної власності на художньо-графічне зображення знаку «ІНФОРМАЦІЯ_4», які належать ОСОБА_1 згідно свідоцтва від 25.05.2017 № НОМЕР_21 ;
- майнові права інтелектуальної власності на художньо-графічне зображення знаку «ІНФОРМАЦІЯ_3», які належать ОСОБА_1 згідно свідоцтва від 26.02.2018 № НОМЕР_22 .
- кошти у сумі 150 000 грн, які вилучені під час обшуку 23.02.2023 за адресою реєстрації ОСОБА_1 у м. Києві, а саме: АДРЕСА_4 ;
- кошти, які обліковуються на банківських рахунках АТ «СЕНС БАНК»
НОМЕР_23 у сумі 8 366,61 грн;
НОМЕР_24 у сумі 5 001,44 грн;
НОМЕР_25 у сумі 29 830,97 грн;
НОМЕР_25 у сумі 45,72 Доларів США;
НОМЕР_26 у сумі 2 539,23 Доларів США.

- кошти, які обліковуються на банківському рахунку в АТ КБ «ПриватБанк»
НОМЕР_27 у сумі 4 796,48 грн;

активи щодо яких ОСОБА_1 може прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження

- квартиру загальної площею 63,7 кв. м., житловою площею 41 кв. м. за адресою: АДРЕСА_2 ; реєстраційний номер об`єкта нерухомого майна: 1465470001119;
- нежитлове приміщення - паркувальне місце № 55 з літ. «Я» площею 17,4 кв. м. за адресою: АДРЕСА_8 ; реєстраційний номер об`єкта нерухомого майна: 153517301119;
- нежитлове приміщення - паркувальне місце № 56 з літ. «Я» площею 18 кв. м. за адресою: АДРЕСА_8 ; реєстраційний номер об`єкта нерухомого майна: 153471501119;
- земельну ділянку кадастровий номер 0111949700:002:0132 площею 0,1 га з цільовим призначенням для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) за адресою: АДРЕСА_8 ; реєстраційний номер об`єкта нерухомого майна: 137394201119.

Копію рішення не пізніше наступного дня після ухвалення надіслати учасникам справи, їх представникам до електронного кабінету (у разі його наявності), та

опублікувати на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду (<https://hcac.court.gov.ua/>).

Судове рішення в день набрання ним законної сили надіслати до Фонду державного майна України для здійснення повноважень у сфері управління активами, щодо яких ухвалено судове рішення про застосування такої санкції, а також до апарату Ради національної безпеки і оборони України, Кабінету Міністрів України.

Рішення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги, рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення може бути подана до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду протягом п'яти днів з дня його проголошення. Особи, які не були присутні при проголошенні зазначеного рішення, мають право його оскаржити протягом п'яти днів із дня публікації рішення на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду (<https://hcac.court.gov.ua/>).

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення (ухвали) суду, або розгляду справи в порядку письмового провадження, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Повний текст рішення суду буде складений не пізніше п'яти днів з дня проголошення його вступної та резолютивної частин, та не пізніше наступного дня після підписання повного тексту рішення всім складом суду його копія буде надіслана учасникам справи, їх представникам до електронного кабінету (у разі його наявності) та опублікований на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду.

Повний текст рішення складено 10 лютого 2025 року.

Головуючий суддя

Сергій МОЙСАК

Судді

Віра МИХАЙЛЕНКО

Тимур ХАМЗІН

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reestr.court.gov.ua/review/125035275>